Ι.Μ. Πειραιώς: "Εκτρώσεις- Η φρικώδης σιωπηλή γενοκτονία"

Σε μια εποχή που ο θεσμός της οικογένειας βάλλεται, που η υπογεννητικότητα στην Ελλάδα «χτυπά κόκκινο» η Μητρόπολη Πειραιώς, μέσω ανακοίνωσης, αναφέρεται στο ζωτικό θέμα των εκτρώσεων που έχει λάβει μεγάλες διαστάσεις και στη χώρα μας, χαρακτηρίζοντάς τες ως «γενοκτονία».

Το πλήρες κείμενο αναφέρει:

Η ζωή, το μεγάλο και δυσεπίλυτο μυστήριο! Ένα μυστήριο, απέναντι στο οποίο ο άνθρωπος στάθηκε πάντοτε με δέος και θαυμασμό! Τί είναι επί τέλους κατά βάθος και κατ᾽ ουσίαν, αυτό που ονομάζουμε ζωή; Ποιό είναι το εσώτατο είναι της; Πως δημιουργήθηκε, πως οργανώθηκε, πώς εξελίχθηκε; Πως ερμηνεύεται η τεράστια πολυπλοκότητα στην εσωτερική δομή της;

Πως εξηγείται η καταπληκτική αρμονία και τάξη στις επί μέρους λειτουργίες της; Πως από ένα γονιμοποιημένο ωάριο δημιουργούνται μέσα στη μήτρα της γυναικός μετά από αμέτρητους διαδοχικούς πολλαπλασιασμούς και μορφολογικές και λειτουργικές διαφοροποιήσεις των

κυττάρων, οι ιστοί και τα όργανα του εμβρύου; Πως αυτά τα όργανα συνεργάζονται μεταξύ των με μια θαυμαστή αρμονία; Ποίος είναι ο βαθύτερος ρόλος του γενετικού υλικού, των γονιδίων του DNA, στην όλη εξελικτική διαδικασία της εμβρυογενέσεως και της οργανογενέσεως;

Ιδού μερικά μεγάλα και πανανθρώπινα ερωτήματα, στα οποία ο άνθρωπος προσπάθησε από αρχαιοτάτων χρόνων να απαντήσει μέσω της φιλοσοφίας και των φυσικών επιστημών! Ωστόσο ακόμη και σήμερα η επιστήμη, παρά τις καταπληκτικές προόδους, που έχει σημειώσεις στους τομείς της ιατρικής, της μοριακής βιολογίας και της γενετικής, δεν μπόρεσε να δώσει πειστικές εξηγήσεις και ερμηνείες.

Σε πολλές περιπτώσεις απλώς αρκείται να δώσει μια περιγραφή των φαινομένων, ενώ πολλά από τα παρά πάνω ερωτήματα εξακολουθούν να παραμένουν αναπάντητα. Κάποιοι υλιστές φιλόσοφοι προσπάθησαν να παρουσιάσουν τη ζωή ως «άγνωστη ιδιότητα της ύλης», όμως διαψεύστηκαν οικτρά από την σύγχρονη επιστημονική έρευνα, η οποία αποφάνθηκε, ότι δεν γνωρίζουμε ούτε αυτή την ίδια την ύλη, πολλώ δε μάλλον την άγνωστη αυτή ιδιότητά της!

Κάποιοι άλλοι αθεϊστές χημικοί στην προσπάθεια τους να ερμηνεύσουν το μυστήριο της ζωής, έπλασαν απίθανες και απίστευτες θεωρίες για τυχαίες χημικές ενώσεις, οι οποίες δήθεν παρήγαγαν τη ζωή! Αλλά έρχονται και πάλι οι σύγχρονες επιστήμες της μοριακής βιολογίας και της γενετικής, οι οποίες μετά την ανακάλυψη και πλήρη αποκρυπτογράφιση του ανθρωπίνου γονιδιώματος, δηλαδή του ανθρωπίνου DNA, να καταρρίψουν τις φαντασιώσεις τους αυτές.

Άλλοι απ' αυτούς προσπάθησαν να συνθέσουν υποτυπώδη μορφή ζωής στα εργαστήρια, διά χημικών ενώσεων πρωτεϊνών, αλλά απέτυχαν οικτρά! Δεν είναι υπερβολή να πούμε, πως η εναγώνια προσπάθεια των αθεϊστών τα τελευταία τριακόσια χρόνια, όχι μόνο δεν διαφώτισαν το μυστήριο της ζωής, αλλά μάλλον το συσκότισαν με αυθαίρετους δογματισμούς, οι οποίοι καταρρίπτονται, ο ένας μετά τον άλλον.

Η ζωή λοιπόν είναι ένα μεγάλο μυστήριο, ένα μυστήριο το οποίο η επιστήμη συνεχώς και ακαταπαύστως θα προσπαθεί στο μέλλον να προσεγγίσει με επιστημονικές μεθόδους, χωρίς όμως ποτέ να μπορεί τελικά να το κατορθώσει. Η μόνη δυνατή προσέγγισή του είναι διά μέσου της χριστιανικής πίστης.

Με τα μάτια της πίστεως «βλέπει» ο πιστός ότι η ζωή είναι το υπέρτατο δώρο του Θεού προς την δημιουργία και την κορωνίδα του, τον άνθρωπο. Είναι το κτιστό αποτέλεσμα των ακτίστων δημιουργικών, ζωοποιών και προνοητικών ενεργειών του Θεού, διά των οποίων «ζώμεν και κινούμεθα και εσμέν» (Πραξ.17,28) κατά τον μέγα Παύλον.

Και όπως ο Θεός κατά την ουσία του είναι «ανέκφραστος, απερινόητος, αόρατος ακατάληπτος», έτσι και οι άκτιστες ενέργειές του είναι εξ' ίσου «ανέκφραστες, απερινόητες…». Διότι όπως παρατηρεί ο μέγας Παύλος: «τις γαρ έγνω νουν Κυρίου; ή τις σύμβουλος αυτού εγένετο;» (Ρωμ.11,34).
Δεν υπάρχει τίποτε πιο πολύτιμο από τη ζωή, γι' αυτό και ο Δημιουργός ενέβαλε στα ζώα και τον άνθρωπο το ισχυρό ένστικτο της αυτοσυντηρήσεως και της προστασίας της ζωής.

Ενέβαλε επίσης και το ένστικτο της μητρότητας στη γυναίκα και της πατρότητας στον άνδρα, για να προστατεύεται η ζωή και να διαιωνίζεται το είδος. Η πρώτη ευλογία του Θεού προς το πρώτο ανθρώπινο ζεύγος ήταν το «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και κατακυριεύσατε της γης» (Γεν.1,27), δηλαδή η δημιουργία νέων ανθρωπίνων προσώπων, δια της ενώσεως άρρενος και θήλεος. Ο άνθρωπος καλείται να γίνει συνδημιουργός του Θεού.

Ωστόσο η είσοδος της αμαρτίας στον κόσμο και η εξ' αιτίας αυτής εξαχρείωση της ανθρωπίνης φύσεως διέφθειρε και αυτό το ένστικτο της μητρότητας και της πατρότητας. Η ευλογία της παιδοποιίας μεταβλήθηκε σε κατάρα, διότι η κύηση, ο επώδυνος τοκετός και η ανατροφή των τέκνων θεωρήθηκαν εμπόδια στην ικανοποίηση των ηδονικών απολαύσεων και του ευδαιμονισμού.

Μελετώντας την προχριστιανική εποχή φρίττουμε μπροστά στο μέγεθος της παιδικής ασπλαχνίας. Έφτασε στο σημείο ο προχριστιανικός άνθρωπος να νομοθετεί το δικαίωμά του, να σκοτώνει χωρίς συνέπειες τα παιδιά του.
Ο φοβερός «καιάδας» στην αρχαία Σπάρτη και το επίσης φοβερό «βάραθρο» στην Αθήνα ήταν οι τόποι, όπου «ξεφορτώνονταν» οι αρχαίοι έλληνες το βάρος της παιδοποιίας!

Επίσης τα όρη και οι ερημιές ήταν οι τόποι, όπου εγκατέλειπαν οι Ρωμαίοι τα παιδιά τους, τα οποία άφηναν ως βορρά των αγρίων θηρίων! Στη μετά Χριστόν εποχή, με την επικράτηση του Χριστιανισμού, έχουμε ριζικές αλλαγές και ανακατατάξεις. Ο Χριστός με το απολυτρωτικό του έργο και την διδασκαλία του έρχεται να δώσει στη γυναίκα και στα παιδιά την αξία που τους αρμόζει ως εικόνες του Θεού, εξυψώνοντας τη γαμική σχέση σε «μυστήριον μέγα» (Εφ.5,32), και τοποθετώντας τα παιδιά ως πρότυπα αθωότητας και απλότητας, ως πρότυπα εκείνων, που θα αξιωθούν τη βασιλεία των ουρανών,(Ματθ.19,14).

Στους εσχάτους και αποκαλυπτικούς χρόνους που ζούμε, στους οποίους η αποστασία έχει φθάσει δυστυχώς στο αποκορύφωμά της, η σκληρότητα και απανθρωπιά του ανθρώπου συναγωνίζεται με αυτή της προχριστιανικής εποχής.
Ο σύγχρονος άνθρωπος κατόρθωσε, αξιοποιώντας τις καταπληκτικές προόδους της ιατρικής επιστήμης, να βρει τον τρόπο να απαλλαγεί από το ανεπιθύμητο βάρος της παιδοποιίας, φονεύοντας το έμβρυο μέσα στη μήτρα της μητέρας κατά την διάρκεια της εγκυμοσύνης.

Πρόκειται για τη σύγχρονη μάστιγα των εκτρώσεων, μέσω των οποίων κατακρεουργούνται στις μήτρες των γυναικών, πριν δουν το φως της γέννησης, εκατομμύρια αθώα και ανυπεράσπιστα βρέφη.

Η δαιμονική αναίδεια των γυναικών έφτασε στην έσχατη κατάντια, να μη θεωρεί πλέον την έκτρωση ως ανθρωποκτονία, αλλά ως δικαίωμα, ως κοινωνική κατάκτηση, ως ύψιστη μορφή απελευθέρωσής της από τα «δεσμά» της ανδροκρατούμενης οικογένειας! Ως κατάκτηση του δικαιώματος να διαθέτει, όπως θέλει το σώμα της, ακόμα και να φονεύει το έμβρυό της!

Μέσα στα πλαίσια αυτής της νοοτροπίας, ένα πλήθος φεμινιστικών και άλλων οργανώσεων σ’ όλο τον κόσμο διοργανώνει κάθε τόσο μαχητικές διαδηλώσεις, για να μη διαταραχτεί το «δικαίωμα» αυτό!

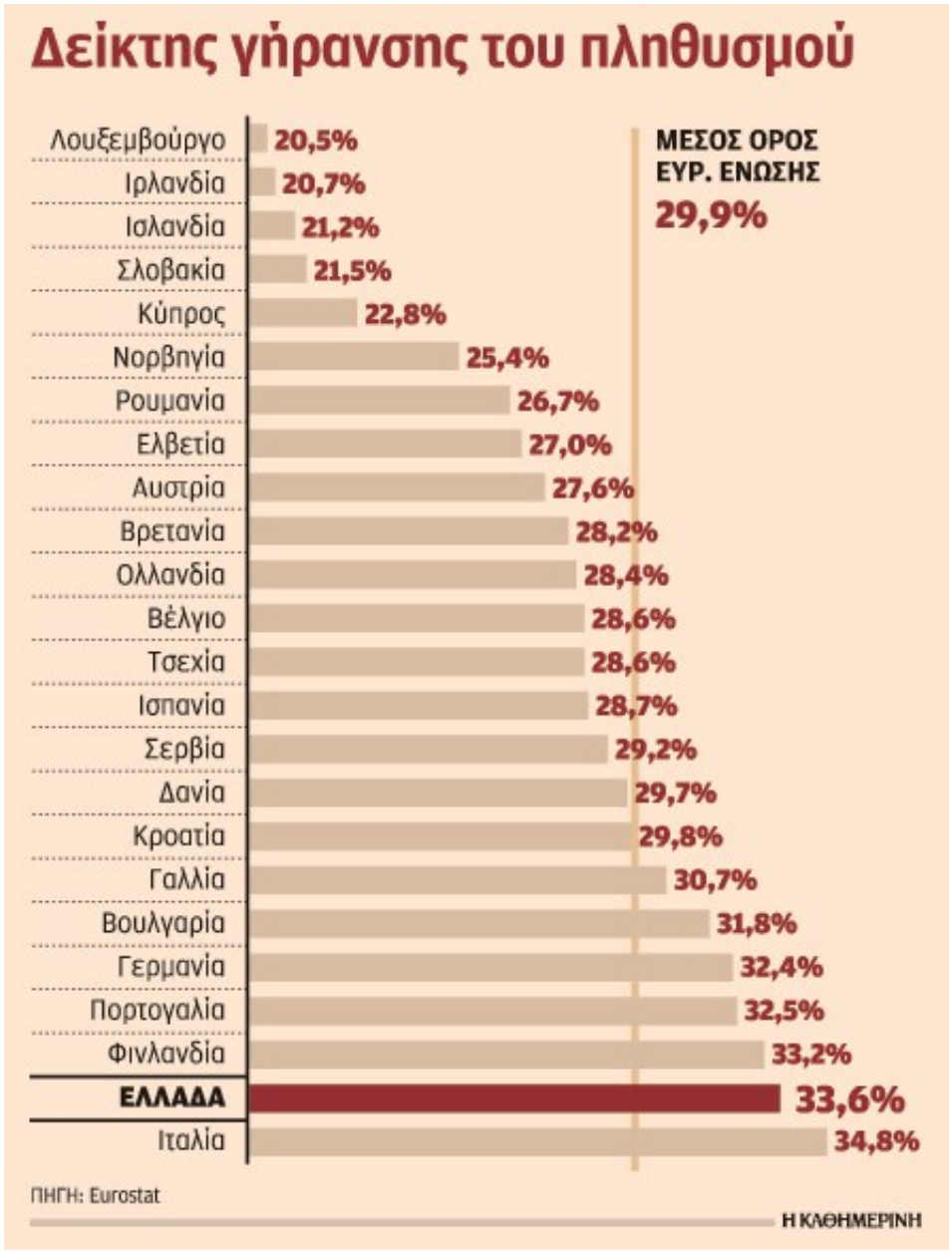
Η κατάσταση στην πατρίδα μας είναι το ίδιο τραγική, όπως σε όλο τον «πολιτισμένο» κόσμο. Περισσότερες από 350.000 εκτρώσεις γίνονται κάθε χρόνο στα δημόσια και ιδιωτικά μαιευτήρια, κατακρεουργώντας, με τον πλέον σαδιστικό τρόπο τα ανυπεράσπιστα έμβρυα. Μια πόλη, όπως η Πάτρα, πετιέται κάθε χρόνο στους υπονόμους.

Τα τελευταία τριάντα χρόνια μια Ελλάδα δολοφονήθηκε και εξαφανίστηκε, ενώ αυτή που έμεινε, κατάντησε αναιμική και γερασμένη! Η Ελλάδα μας αργοπεθαίνει. Οι γεννήσεις μειώνονται και οι θάνατοι αυξάνονται. Το εργατικό δυναμικό μειώνεται. Η ύπαιθρος ερημώνει. Τα ασφαλιστικά ταμεία καταρρέουν.

Ο στρατός μας αποδυναμώνεται. Σε λιγότερο από τρεις δεκαετίες ο πληθυσμός της χώρας μας δεν θα ξεπερνά τα 8.000.000, και απ' αυτόν, το ήμισυ του πληθυσμού θα είναι πάνω από το πεντηκοστό έτος! Μια αργή σιωπηλή εθνική γενοκτονία είναι σε πλήρη εξέλιξη! Πολλοί ειδικοί και επιστήμονες επισημαίνουν το οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα, που πλήττει σήμερα καίρια την πατρίδα μας, το οποίο είναι ένα από τα μεγαλύτερα εθνικά μας προβλήματα.

Οι ειδικοί επισημαίνουν με βάση δημογραφικές έρευνες ότι ο δείκτης γεννητικότητας στην Ελλάδα έχει κατέβει στο 1-1,3. Είναι δηλαδή εφιαλτικά χαμηλός στην ελληνική οικογένεια. Σύμφωνα με αυτό τον αριθμό, το 2100 οι απόγονοι των σημερινών Ελλήνων, (αν δεν έχουν μεταναστεύσει όλοι), θα είναι περίπου 2,3 εκατομμύρια.

Μετά το 2040 περίπου η εξέλιξη θα είναι μη αναστρέψιμη: Κάθε δεκαετία θα χάνεται και ένα εκατομμύριο ελληνικού πληθυσμού, χωρίς να «βγαίνουν οι αριθμοί» για το ενδεχόμενο αντιστροφής της κατακλυσμιαίας πλέον εξέλιξης. Επομένως ο χρόνος για μια συνολική πολιτική αναστροφής του δημογραφικού προβλήματος ως απόλυτη εθνική προτεραιότητα και στρατηγική είναι πάρα πολύ περιορισμένος.

Δεύτερη πιο γερασμένη χώρα στην Ε.Ε. η Ελλάδα

Δυστυχώς η πολιτεία κανένα δραστικό και αποτελεσματικό μέτρο δεν έλαβε μέχρι σήμερα και εξακολουθεί να κωφεύει και να αδιαφορεί απέναντι σ' όσους επισημαίνουν την δραματική αυτή κατάσταση.
Αντί να ενθαρρύνει τις ελληνικές οικογένειες για ένα τρίτο παιδί με φορολογικές ελαφρύνσεις και άλλα οικονομικά κίνητρα, κάνει το εντελώς αντίθετο.

Προωθεί τα «δικαιώματα» όλων εκείνων που προωθούν τον εθνικό και κοινωνικό μας αφανισμό! Αποποινικοποιήθηκε η έκτρωση, τόσο των γονέων, όσο και των γιατρών, που την πραγματοποιούν. Καταλογίζουν το κόστος των εκτρώσεων στα ασφαλιστικά ταμεία. Δηλαδή το κράτος αποζημιώνει όσους σκοτώνουν τους αυριανούς πολίτες του!

Απαξιώνει το μυστήριο ζωής, θεωρώντας πως το έμβρυο δεν έχει ζωή μέχρι …κάποιο χρόνο στη μήτρα της μητέρας! Ταυτίζει το έμβρυο με το σώμα της μητέρας, δίνοντάς της το δικαίωμα να έχει αυτή λόγο για το θάνατο, ή την επιβίωση του! Το δημογραφικό πρόβλημα γίνεται ακόμη οξύτερο σήμερα, αν συνδυαστεί με την αθρόα παράνομη και παράτυπη μετανάστευση, οπότε το όλο θέμα παίρνει πλέον διαστάσεις εθνικής τραγωδίας.
Παραμένει μέχρι σήμερα, παρά τις επισημάνσεις των ειδικών, ένα μείζον και φλέγον ζήτημα, που έχει ανάγκη αποτελεσματικής αντιμετωπίσεως.

Ματαίως η Εκκλησία διακηρύσσει παντού και πάντοτε, δημοσίως και κατ' ιδίαν, το μεγάλο αμάρτημα της εκτρώσεως, που σημαίνει κατ' ουσίαν φόνο εκ προθέσεως. Ομιλεί, διαμαρτύρεται, συμβουλεύει, αλλά με περιορισμένες δυνατότητες, αφού στη σύγχρονη αποστατημένη εποχή μας ο λόγος της Εκκλησίας δεν γίνεται δεκτός. Κάποιοι ιδιωτικοί σύλλογοι και σωματεία προσπαθούν να στηρίξουν τις μητέρες, να μην προχωρήσουν σε έκτρωση, χωρίς φυσικά να μπορούν να αναχαιτίσουν το κακό.

Ένας τέτοιος σύλλογος ο «Πανελλήνιος Σύνδεσμος Προστασίας Αγεννήτου Παιδιού», καταβάλλει φιλότιμες και αξιέπαινες προσπάθειες προς την κατεύθυνση αυτή. Αγωνίζεται με Ημερίδες και Συνέδρια, με τηλεοπτικές εκπομπές και φυλλάδια, να διαφωτίσει για το φοβερό έγκλημα των εκτρώσεων. Για τις πολύ σοβαρές επιπτώσεις που συνεπάγονται οι εκτρώσεις στην ψυχική και σωματική υγεία της μητέρας σύμφωνα με πλήθος ιατρικών ερευνών.

Συγκεκριμένα, γιατροί και ψυχολόγοι σήμερα μας βεβαιώνουν, ότι η έκτρωση επιφέρει στη μητέρα βαθύτατο ψυχικό τραύμα. Πρόκειται για το λεγόμενο «μεταεκτρωτικό σύνδρομο» (post – abortion

syndrome), το οποίο είναι παγκόσμιο φαινόμενο ανεξάρτητο από τη θρησκεία, το πολιτιστικό επίπεδο και τον βαθμό της κοινωνικής αποδοχής της έκτρωσης σε μια χώρα.

Τις διαπιστώσεις των γιατρών και ψυχολόγων έρχονται να επιβεβαιώσουν και να προσυπογράψουν και όσοι εκ των κληρικών ασκούν την ποιμαντική διακονία του πνευματικού, εκείνοι δηλαδή που έχουν αναλάβει το φορτίο της πνευματικής διαποιμάνσεως του λαού. Μας βεβαιώνουν λοιπόν όλοι αυτοί για ένα πλήθος περιπτώσεων γυναικών, οι οποίες, εξ' αιτίας μιας εκτρώσεως, βασανίζονται από τύψεις και ενοχές, που δημιουργούν ένα αφόρητο ψυχικό μαρτύριο, καθώς αισθάνονται, να τις ελέγχει η συνείδηση.

Και προκειμένου να απαλλαγούν από το βάρος της ενοχής, αναγκάζονται τελικά να προσέλθουν στο μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως, για να ομολογήσουν με συντριβή την αμαρτία τους και με πολλή προθυμία στη συνέχεια δέχονται τον «κανόνα», τον οποίο θα υποδείξει ο πνευματικός, δηλαδή την θεραπευτική αγωγή, που είναι αναγκαία για τη θεραπεία του ψυχικού τραύματος.

Την περασμένη Κυριακή, 6 Μαΐου 2018, διοργάνωσε, η παρά πάνω οργάνωση μια σημαντική ημερίδα στο Πολεμικό Μουσείο Αθηνών, με σύνθημα: «Αφήστε με να ζήσω!», προκειμένου να επισημάνει για μια ακόμα φορά το τρομακτικών διαστάσεων πνευματικό, κοινωνικό και εθνικό πρόβλημα των εκτρώσεων.

Να ξυπνήσει συνειδήσεις και να θέσει τους αρμοδίους προ των ευθυνών τους. Να ζητεί απ' όλους μας να πλαισιώσουμε και να στηρίξουμε το έργο της, διότι, όπως προαναφέραμε, είναι ζήτημα υπάρξεως για την κοινωνία μας και το Έθνος μας. Η όποια διαμαρτυρία μας για το πρόβλημα των εκτρώσεων έχει ομολογιακό χαρακτήρα, διότι υπερασπίζεται το δώρο της ζωής, η οποία ανήκει στο Θεό.

Κλείνοντας θα θέλαμε να κρούσουμε τον κώδωνα του κινδύνου για το τεράστιο πρόβλημα των εκτρώσεων, που αφήνουν πίσω τους ανθρώπινα ναυάγια, προκαλούν σοβαρά ψυχολογικά, σωματικά, οικογενειακά και κοινωνικά προβλήματα, ενώ παράλληλα δημιουργούν συνθήκες δημογραφικής κατάρρευσης της χώρας μας.

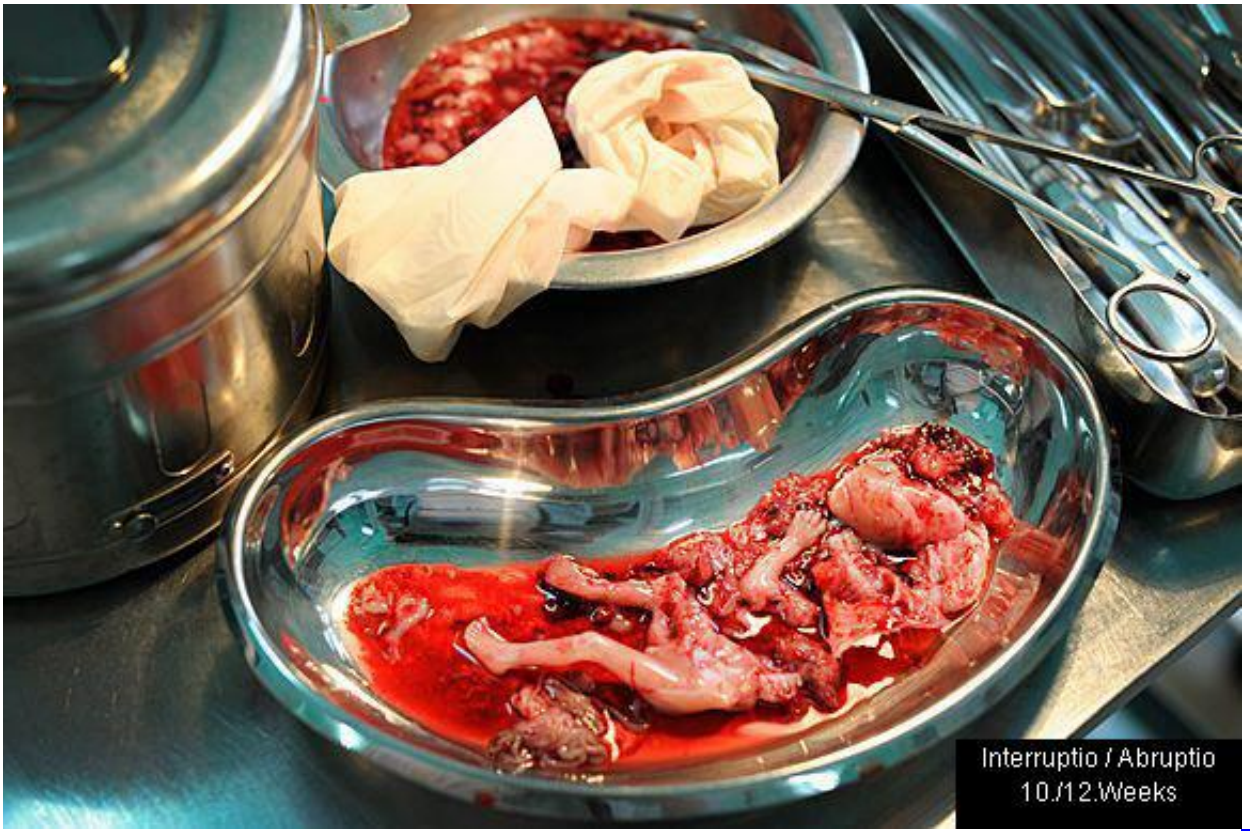
Καλούμαστε όλοι μας να διατρανώσουμε την διαμαρτυρία μας για το σιωπηλό αυτό έγκλημα, που γίνεται δίπλα μας και κατατρώει τις σάρκες της κοινωνίας μας. Να απαιτήσουμε, ανάμεσα στα άλλα νομοθετήματα, που περιφρουρούν τα δικαιώματα των μειονοτήτων, ή των ζώων, να προστεθεί και η προστασία των δικαιωμάτων και των αγέννητων παιδιών, των αθώων αυτών εικόνων του Θεού.

Να αφουγκραστούμε τη σιωπηλή και απεγνωσμένη κραυγή τους: «Αφήστε μας να ζήσουμε»!

Ιερά Μητρόπολις Πειραιώς

Εκ του Γραφείου Αιρέσεων και Παραθρησκειών

-

-
Interruptio / Abruptio
10./12.Weeks
-

-